

РЕШЕНИЕ

№ 13535

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА**

при участието на секретаря **ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА**
като разглежда докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА** Гражданско дело № 20221110119599 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са установителни искове с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът /фирма/ твърди, че с ответника /фирма/ са подписали Договорно споразумение № MML/15.01.2014 г. за обект „....“, по силата на т. 8 от което била удържана сума в размер на 5755,43 лева, за която били издадени фактура № 61/01.02.2014 г., фактура № 69/13.02.2014 г., фактура № 75/01.03.2014 г., фактура № 81/11.03.2014 г., фактура № 86/24.03.2014 г., фактура № 123/20.05.2014 г., фактура № 252/04.08.2014 г., фактура № 189/19.08.2014 г., фактура № 191/26.08.2014 г., фактура № 182/01.08.2014 г., фактура № 207/29.09.2014 г. Посочва, че срокът за връщане на процесната сума бил 5 години и 1 месец след приемането на СМР, предмет на Договора за въвеждане в експлоатация, считано от 11.09.2014 г., като в случая Разрешение за ползване № СТ – 05 – 1302 било получено за обекта на 11.09.2014 г. с Протокол обр. 16 от 10.09.2014 г. Поради това намира, че падежът за връщане на удържаната сума е настъпил на 11.10.2019 г. Ответникът обаче не възстановил удържаната сума, с оглед на което на 14.04.2021 г. ищецът му изпратил нотариална покана, връчена му лично на 12.05.2021 г. С оглед гореизложеното, ищецът моли съда да признае за установено в отношенията между страните, че ответникът му дължи сумата от 5755,43 лева, представляваща гаранция, удържана за периода от 5 години и 1 месец след въвеждане на експлоатация с Разрешение за ползване № СТ – 05 – 1302/11.09.2014 г. с Протокол обр. 16 от 10.09.2014 г., Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „....“, за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 67160/2021 г. по описа на СРС, 87 състав. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът /фирма/ депозира отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен. Не оспорва, че с ищеца са сключили Договорно споразумение № MML/15.01.2014 г., по силата на което ответникът е възложил изпълнението на доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини в обект „...“, а ищецът е поел задължението да изпълни без недостатъци в пълнота и на най-високо ниво на съвременното развитие и техниката. Не оспорва, че за определяне на финалната сума за плащане по сключения договор страните са съставили и надлежно подписали Протокол за окончателно разплащане от 10.12.2014 г., съгласно който ответникът е следвало да заплати на ищеца сумата от 3448,58 лева на основание чл. 7 от договора, и сумата от 3847,57 лев – гаранция за обезпечение, в срок от 5 години и 3 месеца, като към датата на подаване на отговора на исковата молба, твърди, че са изцяло погасени. Излага, че посочената сума в размер на 348,58 лева е заплатена изцяло на 16.12.2014 г., а по отношение на другата в размер на 3847,57 лева е извършено извънсъдебно прихващане поради неизпълнение от страна на ищеца на задължения по друго сключено Договорно споразумение № NY_034/25.03.2019 г., развалено с Нотариална покана от 19.05.2021 г. Поради това намира, че задълженията му към ищеца са изцяло погасени и предявеният установителен иск следва да бъде отхвърлен. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, ищецът следва да докаже, при условията на пълно и главно доказване, че страните по делото са били обвързани от валидно възникнало облигационно правоотношение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“; че по силата на уговорките, обективирани в т. 8 от Договорно споразумение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“ страните са уговорили, че възложителят има право да задържи сума, представляваща 5% от стойността на изпълнените работи по всяка частична фактура, издадена във връзка с процесния договор за срок от 5 години и 3 месеца; наличие на предпоставките, предвидени между страните по Договорно споразумение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, за освобождаване на задържаната гаранция, т.е. наличие на изискуемост по отношение задължението на ответното дружество за освобождаване на задържаната гаранция.

При установяване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил процесната сума, както и да докаже релевираните си с отговора на исковата молба правопогасяващи възражения, включително възражението си за извършено извънсъдебно прихващане на дължима от ответника в полза на ищеца сума, задържана като гаранция, по силата на уговорките, обективирани в т. 8 от Договорно споразумение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, представляваща 5% от стойността на изпълнените работи по

всяка частична фактура, издадена във връзка с процесния договор за срок от 5 години и 3 месеца, с вземане на ответника спрямо ищеца, представляващо получено от ищеца авансово плащане по Договорно споразумение № LY_034 от 25.03.2019 г. за обект: „Строителство на язовир Л. Я. и пречиствателна станция за питейна вода, гр. П., подлежащо на връщане поради отпадане на основанието за неговото получаване, а именно разваляне на Договорно споразумение № LY_034 от 25.03.2019 г. за обект: „Строителство на язовир Л. Я. и пречиствателна станция за питейна вода, гр. П., сключено между страните в производство, и неточно изпълнение на задълженията, поети от ищеца по договора.

В тежест на ищеца, при релевираното в отговора на исковата молба възражение за погасяване по давност на претенцията, е да докаже настъпването на факти и обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване течението на давностния срок.

С оглед изявленията на страните съдът намира за безспорно обстоятелството, че между страните в производството е налице валидно възникнало облигационно правоотношение Договорно споразумение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“.

Съгласно чл. 8 от Договорно споразумение Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“ от стойността на всяка фактура се удържат от възложителя – ответникът в настоящото производство, 5 % гаранция за покритие като обезпечение на надплащанията и 5 % гаранция за отговорност, като с протокол за установяване на финалната сума, подлежаща на плащане по договора и ако не е налице неизпълнение от страна на подизпълнителя, удържката за гаранция за покритие се изплаща, но остава удържана 5 % гаранция за отговорност, която се задържа за период от 5 години и 3 месеца от окончателното приемане без недостатъци на въведен в експлоатация завършен обект.

Между страните не е спорно и че по силата на уговорките, обективирани в чл. 8 от Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, от всяка фактура, подлежаща на заплащане от възложителя по договора, за извършени от изпълнителя работи, са извършени удържки, както следва: в размер на 5 % от стойността на всяка фактура, представляваща гаранция за покритие като обезпечение на надплащанията и 5 %, представляваща гаранция за отговорност или общо за извършените от изпълнителя работи, подлежащи на заплащане, за които са издадени фактура № 61/01.02.2014 г., фактура № 69/13.02.2014 г., фактура № 75/01.03.2014 г., фактура № 81/11.03.2014 г., фактура № 86/24.03.2014 г., фактура № 123/20.05.2014 г., фактура № 252/04.08.2014 г., фактура № 189/19.08.2014 г., фактура № 191/26.08.2014 г., фактура № 182/01.08.2014 г., фактура № 207/29.09.2014 г., са удържани, на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение, суми в общ размер от 5755,43 лева.

Спорен между страните се явява въпросът дали в полза на ищцовото дружество е налице към настоящия момент вземане за сумата от 5755,43 лева, представляваща удържана парична гаранция, съгласно т. 8 от Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“.

От събраните по делото доказателства се установява в производството, че страните по делото са били в трайни търговски отношения по множество сключени договорни споразумения.

Видно от Разрешение за ползване № СТ – 05 – 1302/11.09.2014 г., издадено от ДНСК, гр. София, съгласно Протокол обр. 16 от 10.09.2014 г. за установяване на годността за ползване на строежа, съставен от Държавна приемателна комисия, назначена със Заповед № РД – 19 – 1250/22.08.2014 г. на Заместник – Началника на ДНСК, е разрешено ползването на строеж „.....“ тип „Мол“ – Първи етап, находящ се

От представения и приобщен към доказателствения материал по делото Протокол за окончателно разплащане, подписан на основание чл. 7 от процесното Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, се установява, че на 10.12.2014 г. между страните по процесното договорно споразумение е подписан протокол за окончателно разплащане, с който страните са установили финалната сума, подлежаща на изплащане по договора, а именно 3448,58 лева. Със същия протокол страните са установили, че от страна на възложителя в полза на изпълнителя се дължи и сумата от 3847,57 лева, представляваща удържана сума като гаранция за покритие като обезпечение.

От представените и приобщени към доказателствения материал платежни нареждания от 16.12.2014 г. с наредител /фирма/ и получател /фирма/, сумата от 3448,58 лева, представляваща финалната сума, подлежаща на изплащане по Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, е изплатена в полза на ищеца.

С Нотариална покана, изпратена от ищеца до ответника на 14.04.2021 г., /фирма/ е поканило последния в 7-дневен срок от получаването ѝ да освободи и върне задържаните парични средства по Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“ в размер на 5755,43 лева.

Както се посочи по-горе, от събраните по делото доказателства се установява в производството, че страните по делото са били в трайни търговски отношения по множество сключени договорни споразумения. От представеното и приобщено към доказателствения материал Договорно споразумение № LY_034/25.03.2019 г., се установява в производството, че на 25.03.2019 г. между /фирма/, в качеството на възложител, и /фирма/, в качеството на изпълнител, е сключено договорно споразумение, въз основа на което ответникът е възложил на ищеца изпълнение на метални конструкции за строителен обект „Строителство на язовир Л. Я. и пречиствателна станция за питейна вода – П.. От събраните по делото доказателства, в това число фактура № 1000001743/22.04.2019 г., с издател /фирма/ и получател /фирма/, както и платежно нареждане от 25.04.2019 г. с наредител /фирма/ и получател /фирма/, се установява в производството, че от страна на ответника, в качеството на възложител по Договорно споразумение № LY_034/25.03.2019 г., в полза на ищеца, в качеството на изпълнител, е извършено авансово плащане в размер на 20 000 лева. От

представените и приобщени към доказателствения материал Акт 19 за обект „Л. Я.“ от 05.10.2020 г., както и Нотариална покана от 19.05.2021 г., изпратена от името на ищеца до ответника, се установява в производството, че договорното правоотношение между страните, възникнало по силата на Договорно споразумение № LY_034/25.03.2019 г. е развалено, като от страна на изпълнителя са извършени, респективно, приети от възложителя, работи на обща стойност от 2 914,65 лева, без включен ДДС.

От представеното и приобщено към доказателствения материал уведомление за прихващане по реда на чл. 104, ал. 1, изр. първо от ЗЗД от 18.04.2022 г., от страна на ответното дружество до ищеца е отправено изявление за прихващане на насрещни вземания, като вземания на ищеца за гаранционни удръжки за обезпечаване на сключени между страните договорни споразумения в общ размер от 12 070,42 лева /която сума включва и сумата от 7 176,48 лева, представляваща дължима от ответника в полза на ищеца гаранционна удръжка за обезпечаване по подписания между страните Протокол за окончателно разплащане, подписан на основание чл. 7 от процесното Договорно споразумение ЕХР0026/24.04.2014 г. за изработка, доставка и монтаж на метални елементи за обект .../, са прихванати със вземане на ответника спрямо ищеца, за сума, представляваща подлежащ на връщане остатък от заплатен аванс в размер на 20 000 лева по Договорно споразумение № LY_034/25.03.2019 г., което е развалено, или със сума в общ размер от 16 502,42 лева /след приспадане на актуваните и приети работи по Договорно споразумение № LY_034/25.03.2019 г. в общ размер от 2 914,65 лева без ДДС/.

Горепосоченото уведомление за прихващане е изпратено до ищеца на електронен адрес stroitelna.compania.bg@gmail.com и е получена на 21.04.2022 г., като в производството не са наведени твърдения и възражения срещу извършеното с уведомлението прихващане на насрещни вземания на страните до размера на по-малкото от тях.

От страна на ответника не е оспорено обстоятелството, че по силата на уговорките, обективирани в чл. 8 от Договорно споразумение ММЛ/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „....“, от всяка фактура, подлежаща на заплащане от възложителя по договора, за извършени от изпълнителя работи, са извършени удръжки, както следва: в размер на 5 % от стойността на всяка фактура, представляваща гаранция за покритие като обезпечение на надплащанията и 5 %, представляваща гаранция за отговорност или общо за извършените от изпълнителя работи, подлежащи на заплащане, за които са издадени фактура № 61/01.02.2014 г., фактура № 69/13.02.2014 г., фактура № 75/01.03.2014 г., фактура № 81/11.03.2014 г., фактура № 86/24.03.2014 г., фактура № 123/20.05.2014 г., фактура № 252/04.08.2014 г., фактура № 189/19.08.2014 г., фактура № 191/26.08.2014 г., фактура № 182/01.08.2014 г., фактура № 207/29.09.2014 г., са удържани, на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение, суми в общ размер от 5755,43 лева. От ответното дружество не е оспорено обстоятелството, че горепосочената сума е удържана, на основание чл. 8, пред. 2 от процесното Договорно споразумение ММЛ/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „....“, като сума за гаранция за отговорност. Съгласно уговорките,

обективирани в чл. 8 от Договорно споразумение ММЛ/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „...“, се установява в производството, че гаранцията за отговорност, по смисъла на чл. 8, пред. 2 от процесното договорно споразумение, се задържа за период от 5 години и 1 месец, считано от окончателно приемане без недостатъци на въведен в експлоатация завършен обект. От представените и приобщени към доказателствения материал Разрешение за ползване № СТ – 05 – 1302/11.09.2014 г., издадено от ДНСК, гр. София и Протокол обр. 16 от 10.09.2014 г. за установяване на годността за ползване на строежа, съставен от Държавна приемателна комисия, се установява в производството, че условията, предвидени в чл. 8 от процесното договорно споразумение, за връщане на задържаната на основание чл. 8, пред. 2 от същото споразумение, гаранция за отговорност, са настъпили на 10.12.2014 г., към която дата обектът е бил завършен и въведен в експлоатация, и работите са били приети от изпълнителя с подписания Протокол за окончателно разплащане от 10.12.2014 г. Считано от тази дата /10.12.2014 г./ е започнал да тече срокът за задържане на гаранцията за отговорност, удържана на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение. Срокът за задържане на гаранцията за отговорност е изтекъл на 10.01.2020 г., т.е. преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК в съда /на 25.11.2021 г./. От ответника не са наведени твърдения, нито ангажирани доказателства относно наличие на основания за задържане на удържаната на основание чл. 8, пред. 2 от процесното договорно споразумение гаранция за отговорност. Дори напротив, същият навежда като единствено основание за недължимост на сумата от 5 755,43 лева, представляваща удържана на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение гаранция за отговорност, погасяването по давност на вземането на ищеца за горепосочената сума. Следователно ответникът не оспорва, че вземане за същата сума е съществувало и възникнало за ищеца, а оспорва единствено възможността на същия да проведе принудително изпълнение по отношение на това свое вземане. От гореизложеното се налага извод, че ответникът е дължал на ищеца изплащането на сумата от 5755,43 лева, представляваща удържана на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение гаранция за отговорност, считано от 10.01.2020 г.

По делото не са наведени твърдения, нито ангажирани доказателства, за заплащане на горепосочената сума от страна на ответника в полза на ищеца.

Следователно предявеният иск се явява основателен и доказан за сумата от 5755,43 лева.

Предвид горното, съдът намира, че следва да разгледа наведеното от ответното дружество възражение за погасяване по давност на вземането за сумата от 5755,43 лева, представляваща удържана на основание чл. 8 от процесното договорно споразумение гаранция за отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В настоящия случай, вземането в размер на 5755,43 лева е станало изискуемо на 10.01.2020г. , а спрямо тази дата към датата на депозиране на

заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 25.11.2021г., не е изтекла петгодишната погасителна давност по смисъла на чл. 110 ЗЗД, която според този състав намира приложение.

Следователно, съдът намира, че наведеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност е неоснователно и не следва да бъде уважавано.

Предвид всичко гореизложено, се налага извод, че предявеният установителен иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД следва да бъде уважен изцяло за сумата от 5755,43 лева, представляваща удържана парична гаранция съгласно чл. 8 от Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

Ето защо и с оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в общ размер от 425,11 лв. – разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, както и сумата в общ размер от 425,11 лв., представляваща сбор от сторените от ищеца разноски за държавна такса /115,11 лв./ и адвокатско възнаграждение /310 лв./ в настоящото исково производство.

Ответникът няма право на разноски нито за настоящото, нито за заповедното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, вр. с вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, че **/фирма/, ЕИК**, със седалище и адрес на управление:, **дължи на „/фирма/, ЕИК**, със седалище и адрес на управление:, **сумата от 5755,43 лв.**, представляваща гаранция, удържана за периода от 5 години и 1 месец след въвеждане на експлоатация с Разрешение за ползване № СТ – 05 – 1302/11.09.2014 г. с Протокол обр. 16 от 10.09.2014 г., съгласно чл. 8 от Договорно споразумение MML/15.01.2014 г. за доставка и монтаж на метална конструкция за витрини на магазини за обект „.....“, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението – 25.11.2021 г., до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 67160/2021 г. по описа на СРС, 87 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **/фирма/, ЕИК**, със седалище и адрес на

управление:, **да заплати на „/фирма/, ЕИК**, със седалище и адрес на управление:, **сумата от 425,11 лв. - разноси в заповедното производство, както и сумата от 425,11 лв. - разноси в исковото производство.**

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____